

Şiir Demeti

– yahya-balci · 11 Haziran 2010

Önce insana olan isyanla başladım hayatıma
Sonra umutlarıma kilitler vurmak zorunda kaldım
Başladım bir resme ama bitirilemeyen askın tablosu oldu.
Sevdiğime sitem ettim

Yanımda arkadaşlarım dostlarım var sandım
Giden sevgilim döner sandım ama gelmedi goncam
Kapılar bir bir yüzüme kapandı.
Ölmeden mezarar girdim adım yaşayan ölü oldu.

Tekrar içime yaşama sevinci geldi.
Çizdim bir mutluluk resmi
Sonra herkes beni suçladı neydi suçum
Vcdansız yarım haber salmış beni unut diye

Önce feleğe suç buldum
Sonra çok şey mi istedim diye düşündüm.
Herkes sessizliğe büründü birden
Sevdiklerim hepten sessizce veda etmişler

Hatalarımı önce kendimde aradım ama bulamam.
Sevdiğim karşıma çıktı.Sonra beni sıtımdan vurduğunu öğrendim.
Sonra bir başıma yapayalnız kaldım
Sevdiğim herkese veda ettim.Gidiyorum dedim

Geride benden sadece sevenlerime
Bir mektup yazıp bıraktım.
Aradan seneler geçti tekrar döndüm
Yenigüne merhaba diyerek gülümsedim.

Sonra bir zamanlar sevdiğime
Ey sevgili diye mektup yazdım
Bir resim daha çizdim geçmişini anlatan
Geçmişin ağlayan resmiydi bu.

Bir Őir yazdım seilmek ũzerine
Anladım ki kaderimde yalnızlık varmıŐ.